

Chinook päätyi Guinnessin ennätystenkirjaan maailman harvinaisimpana koirarotuna vuonna 1965.

Chinook on lempeän ja ystävällisen koiran maineessa.

Nyt chinook-kasvatus herättää taas kiinnostusta

Yksi harvinaisimmista

Chinook on yksi maailman harvinaisimmista koiraroduista. Vähimmillään chinookeja oli jäljellä enää 11 yksilöä. Nykyään kiinnostus rotua kohtaan on heräämässä.

Ensimmäinen chinook, joka oli nimeltään Chinook, syntyi Yhdysvalloissa vuonna 1917, ja se on kaikkien nykyisten rodun yksilöiden kantaisä. Chinookin omisti yhdysvaltalainen tutkimusmatkailija **Arthur Walden**, joka halusi kasvattaa työkoiria Antarktiksella matkojansa varten.

Hänelle oli erityisen tärkeää myös koirien lauhkea luonne. Chinook merkitsee inuittien kielellä ”lämmintä talvitulta”. Chinook oli sekarotuinen koira,

jonka emä oli grönlanninhusky ja isä suurikokoinen, mastiffia ja bernhardinkoira muistuttanut koira.

Nyt noin 100 pentua vuodessa

Chinook risteytettiin saksanpaimenkoirien ja belgianpaimenkoirien kanssa, joita tuolloin pidettiin yhtenä ja samana rotuna, sekä kanadaneskimokoirien ja mahdollisesti muidenkin rotujen kanssa.

Chinookia pidettiin ”luonnonoikkuna”, sillä se periytti oman ulkomuotonsa ja luonteensa kaikille jälkeläisilleen.

Viimeiseksi jääneellään tutkimusmatkalla Antarktiksella vuonna 1929 tuolloin 12-vuotias Chinook katosi. Eräänä aamuna se hävisi omille teilleen, eikä sitä enää koskaan löydetty. Koiran katoaminen aiheutti suuren surun, ja siitä uutisoitiin ulkomaita myöten.

Kun Arthur Walden palasi Yhdysvaltoihin Antarktikselta, kaikki hänen loput koiransa päätyivät **Perry Greenelle**. Hänen kuolemansa jälkeen 1980-luvulla maailmassa oli jäljellä enää vain 11 chinookia, joista kaikki nykyiset chinookit polveutuvat.

Suurin osa nykyisistä chinook-kasvattajista on Yhdysvalloissa. Vuosittain syntyy noin 100 uutta pentua. Lisääntymiskykyisiä chinooknarttuja on maailmassa tällä hetkellä vain 75. Sen takia on toistaiseksi sallittua risteyttää chinookeihin muita koirarotuja geneettisen monipuolisuuden parantamiseksi ja rodun sukupuuttoon kuolemisen estämiseksi.

Lähes tuntematon rotu Euroopassa

Sveitsiläisen tohtori **Lynn Philippin** tavoitteena on olla ensimmäinen chinook-kasvattaja Euroopassa.

Hän omistaa kaksi chinookia, viisivuotiaan Manukin ja kolmevuotiaan Nanan. Molemmat koirat ovat syntyneet Yhdysval-

loissa, josta ne matkustivat pentuina uuteen kotimaahansa.

– Chinook on työkoira, mutta ne sopivat myös seurakoiriksi. Niillä on hyvä luonne erityisesti lasten seurassa. Tästä chinook-kasvattajat ovat ylpeitä. Manuk on tyypillinen uroschinook, hyvin ystävällinen ja seurallinen vieraitakin ihmisiä kohtaan. Se on myös leikkisempi ja hassutteleva. Nana taas on tyypillinen narttuchinook. Se on itsenäisempi ja varautuneempi vieraita kohtaan, mutta hyvin ystävällinen lapsia ja vanhempia ihmisiä kohtaan, Lynn Philipp kertoo.

Philipp suunnittelee ensimmäistä chinook-pentuettaan vuoden 2020 keväälle.

Philipp ihastui rotuun melkein sattumalta.

– Halusin hankkia jonkun isokokaisen koiran ja kävin läpi rotuja netissä aakkosjärjestyksessä. Näin nimen chinook ja se kuulosti hauskalta sanalta. Kun näin chinookin valokuvan, ihastuin heti niiden ilmeeseen ja katseeseen. Chinook-pennut ovat harvinaisia, ja pennunostajat voivat joutua odottamaan jopa kaksi vuotta.

Jalostettu työkoiraksi

Chinook on alunperin jalostettu työkoiraksi ja rakenteeltaan se sopii hyvin vetämään rekeä. Koiran säkäkorkeus on noin 53-66 cm ja paino 25-45 kiloa. Urokset ovat narttuja isompia.

Rodun erikoisuus ovat sen korvat, joita on kolmea eri tyyppiä,

Chinookin erikoisuutena ovat korvat, joita on kolmea eri tyyppiä: pystyt, luppakorvat tai puolipystyt. Luovutusikäisen chinook-pennun korvista ei pysty vielä sanomaan, millaiset korvat sillä on aikuisena.

pystyt, luppakorvat tai puolipystyt. Pennunostajien harmiksi luovutusikäisestä pennusta ei vielä pysty sanomaan millaiset korvat sillä on aikuisena.

Chinook on väriltään aina kellanruskea, värisävy vaihtelee vaaleammasta ruskeasta punaruskeaan ja sen silmissä on musta ”rajaus”.

Turkki on paksu ja puolipitkä. Niistä lähtee kaksi kertaa vuodessa karvanlähkää runsaasti karvaa, joten rotu ei välttämättä sovi siisteystoilijoille, sillä silloin karvaa on Philippin mukaan ”joka paikassa”. Rotu sopii hyvin myös seurakoiraksi, mutta se tarvitsee paljon liikuntaa pysyäkseen hyvässä kunnossa.

Chinookit voivat elää 16-vuotiaiksi, mikä on korkea ikä isokokoiselle koiralle.

Lempeitä ja ystävällisiä

Chinookit ovat yleensä lempeitä ja ystävällisiä.

– Joskus ne käyttäytyvät ja näyttävät vähän hassuilta ja hölmöiltä, kömpelöiltä. Niillä on älykäs ja mielteliäs ilme silmissään ja tuntuu kuin ne pohtisivat asioita mielessään. Chinookit aikuistuvat hitaasti, yleensä vasta 3-4 vuoden iässä. Ne säilyvät siten pidempään leikkisinä ja aktiivisina.

– Suosittelemme vain positiivisia koulutusmenetelmiä chinookien kanssa. Niiden koulutus vaatii paljon kärsivällisyyttä, lempeyttä ja sitkeyttä, Lynn Philipp sanoo.

Chinook on iso ja vahva koira, mutta niiden ei tiedetä käyttäytyneen koskaan aggressiivisesti ihmisiä kohtaan.

– Chinookeja ei ole jalostettu vahtikoiriksi, joten ne eivät puolusta ihmisiä tai reiviiriään. Siksi ne eivät käyttäydy hyökkäävästi. Täysikasvuiset urokset voivat olla vihaisia toisiaan kohtaan silloin jos lähistöllä on juoksuajaisia narttuja. 🐾

Tuuli Turtola
Kuvat: Lynn Philipp

Vähimmillään chinookeja oli enää 11 yksilöä. Nyt niitä syntyy vuosittain noin sata.